

Berbić Kolar, Emina**HUNGARIZMI U SIČANSKOME GOVORU****Uvod**

Sičanski je govor prvi zaštićeni govor u Slavoniji, Baranji i zapadnome Srijemu kao jezično nematerijalno kulturno dobro. Govor je zaštićen na prijedlog prof. dr. sc. Mate Kapovića s Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 2008. godine te se nalazi na listi Ministarstva kulture i medija zaštićenih nematerijalnih jezičnih dobara. Uz sičanski govor, do sada je zaštićen još jedino staroperkovački govor 2010. na prijedlog prof. dr. sc. Emine Berbić Kolar s Fakulteta za odgojne i obrazovne znanosti Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku i prof. dr. sc. Ljiljane Kolenić s Filozofskoga fakulteta u Osijeku. Sičanski govor dobro čuva staroštokavska obilježja te je iznimno važan za zajednicu u kojoj egzistira i u kojoj se aktivno koristi u svakodnevnom govoru. Sičanski je govor iznimno bogat govor na svim jezičnim razinama, a u centru znanstvenoga interesa ovoga rada bit će leksički pregled rječničkoga korpusa rječnika Sičanske riči objelodanjenoga 2014. godine u izdanju tadašnjega Učiteljskoga fakulteta Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku (danas Fakulteta za odgojne i obrazovne znanosti) autorica Emine Berbić Kolar i Ljiljane Kolenić. Znanstvena monografija Sičanske riči obuhvaća gramatiku i rječnik sičanskoga govora na 275 stranica od čega rječnički opis obuhvaća 173 stranice riječi (leksema) popisanih abecednim slijedom. Sve su riječi naglašene i opisane. U sičanskome govoru nailazimo na mnogobrojne riječi stranoga podrijetla iz mnogih jezika: turskoga jezika (turcizme), njemačkoga jezika (germanizme), mađarskoga jezika (hungarizme), talijanskoga jezika (talijanizme), francuskoga jezika (galicizme) te iz nekih drugih jezika poput latinskoga i grčkoga jezika (latinizmi i grecizmi). O tome Kolenić i Berbić Kolar pišu: "Kad se govori o leksiku u slavonskom dijalektu, onda se obično na prvome mjestu naglašava kako u tom leksiku još ima mnogo tuđica, turcizama, germanizama, mađarizama i sl. koji se potanko nabrajaju. To je točno, ali bilo bi mnogo zanimljivije proučiti domaće riječi koje se u slavonskom dijalektu, a onda i u sičanskom govoru, još dobro čuvaju, a iz književnoga su jezika ili iščezle ili nisu nikada ni bile u njemu."¹

Cilj je ovoga rada izdvojiti hunagarizme te ih podijeliti prema značenjskim poljima te na temelju toga utvrditi razloge postojanja i aktivne uporabe navedenih, popisanih i zabilježenih hungarizama u sičanskome govoru.

Slavonski dijalekt

Slavonski dijalekt pripada štokavskome narječju, točnije staroštokavskoj inačici štokavskoga narječja, on je jedan od četiriju dijalekata koji pripadaju štokavskome narječju hrvatskoga jezika. Uz slavonski dijalekt, štokavskome narječju pripadaju i novoštokavski ikavski dijalekt, novoštokavski jekavski

¹ BERBIĆ KOLAR, KOLENIĆ 2014: 90.

dijalekt te istočnobosanski dijalekt. Prema Berbić Kolar i Kolenić² slavonski dijalekt pripada narodnim govorima, dakle, on nije književni jezik, nego dijalekt koji se razvio u okviru hrvatske etničke zajednice, jasne i strogo definirane. On je organski idiom, a organski idiomi obično nemaju svojega pisanoga oblika. Slavonski se dijalekt prostire unutar Republike Hrvatske između triju rijeka: Save, Drave i Dunava, te izvan Republike Hrvatske, u Republici Mađarskoj, Republici Srbiji i Republici Bosni i Hercegovini. U Mađarskoj se slavonskim dijalektom govori u Santovu, Vršendi, Dušniku, Baćinu, Kaločama, Marincima, Potonji, Starinu, Olasu, Katolju, Dravljancima.³ U Republici Srbiji, slavonskim se dijalektom govori u zapadnobačkom Podunavlju i to u mjestima: Bač, Bački Breg, Bački Monoštar, Plavna, Sonta, Vajska,⁴ a u Bosni i Hercegovini slavonskim se dijalektom govori u sjeveroistočnoj bosanskoj Posavini oko Orašja. To su mjesta: Tolisa, Domaljevac, Donja Mahala, Kostrč, Matiči, Vidovice, Ugljara.⁵

Slavonski se dijalekt dijeli na tri poddijalekta: posavski ili južni, podravski ili sjeverni te baranjski poddijalekt.⁶

Slavonski dijalekt dobro čuva staro stanje staroštokavskih govora što se ponajbolje ogleda u čuvanju arhaičnih jezičnih fonoloških obilježja poput: peteronaglasnog sustava (čuvanje akuta, tzv. zavnutoga naglaska), refleksi jata (ikavski, ikavsko-ekavski, ikavsko-jekavski, ekavski), šćakavizam, umekšavanje konsonanata l i n ispred vokala i, nepostojanje konsonanta h, gubljenje krajnjega i u infinitivu i u glagolskom prilogu sadašnjem, konsonant l na kraju sloga, izgovor konsonanata č i ć, dž i đ. Staro se stanje ogleda i u morfološkim obilježjima poput: izjednačavanja kategorije živosti, izjednačuje se akuzativ za živo i neživo, dativ i lokativ imenica e vrste imaju gramatički nastavak –e, a ponekad se javljaju –e i –i, nulti morfem u G mn., infinitiv se javlja bez završnoga –i, u prezentu glagola često izostaje jotacija, u glagolskom pridjevu muškoga roda glagolski pridjev trpni tvoren je gramatičkim nastavkom –t, red riječi u rečenici je slobodan jer se ipak radi o obrascima spontanoga govora, leksik je bogat tuđicama i posuđenicama iz turskoga, mađarskoga, njemačkoga, talijanskoga, latinskoga i grčkoga jezika. Ovim radom obuhvatit će se samo riječi mađarskoga podrijetla zabilježene u rječniku sičanskoga govora Sičanske riči.⁷

Hungarizmi

Da bismo valjano razumijevali razloge i uzroke jezičnoga posuđivanja, treba se osvrnuti na teoriju jezika u kontaktu. Autorom ove teorije navodi se profesor Rudolf Filipović. Osim termina kontaktna lingvistika i lingvistika jezičnih dodira ili kontaktologija, često se koriste i lingvistički termini dodirna lingvistika te dodirno jezikoslovlje.⁸ Sam termin jezici u kontaktu izrastao je iz starijeg, ali još uvijek često korištenog termina, jezično posuđivanje. Osnovni pojam kontaktne

² Isto, str. 3.

³ Isto, str. 14.

⁴ Isto, str. 13.

⁵ BERBIĆ KOLAR, KOLENIĆ 2014, 13 prema Jozić: 2005

⁶ BERBIĆ KOLAR, KOLENIĆ 2014, 15.

⁷ Isto

⁸ MILIČEVIĆ, 2016, 3.

lingvistike jest jezični dodir do kojeg nas dovodi povoljna društveno-povijesna situacija ili geografska bliskost između dvije jezične zajednice.⁹ Ukoliko ovu definiciju stavimo u kontekst sičanskoga govora doći ćemo do spoznaje kako sičanski govor nije geografski kontaktni s mađarskim, ali baštini tradiciju suživota u Austro-Ugarskoj Monarhiji u čijemu je sastavu bila cijela Slavonija, pa tako i selo Siče koje se nalazi u zapadnoj Slavoniji uz granicu s Bosnom i Hercegovinom. Pretpostavlja se da je sičanski govor upotpunio svoj leksički sustav popunjavanjem leksema iz mađarskoga jezika, baš u tome vremenu. Ako tome dodamo u prisilnu mađarizaciju, u smislu obaveznoga mađarskoga jezika u pučkim školama, zasigurno dolazimo do odgovora zbog čega su hungarizmi zastupljeni u sičanskome govoru i dan danas, godinama (sada već sa stoljetnim odmakom) nakon raspada Austro-Ugarske Monarhije.

Strana je riječ svaka riječ koja ne pripada leksiku nekog jezika, a postaje posuđenicom kada se njome koristi govornik tog jezika, jezika primatelja. Posuđenice dijelimo s obzirom na jezik iz kojeg su posuđene, a u leksikologiji se dijele na tuđice, prilagođenice i usvojenice.¹⁰

Tuđice su riječi iz stranoga jezika koje koristimo u hrvatskom jeziku. Prepoznajemo ih prema izvornom obliku pisanja jer kod njih nije provedena prilagodba ni na kojoj od četiriju jezičnih razina. Hrvatski jezični savjetnik nalaže pisanje tuđica u kurzivu. Barić i drugi autori razlikuju tuđe riječi od tuđica.¹¹ Kod tuđica nije provedena nikakva vrsta prilagodbe. Tuđice su „riječi stranog podrijetla koje su pravopisno prilagođene hrvatskome jeziku, ali zadržavaju neka svojstva izvornog jezika nesvojstvena hrvatskome jeziku“.¹² Prilagođenice se ubrajaju u posuđenice, a Barić i dr. definiraju ih kao „riječi stranog podrijetla koje su naglasno, glasovno, sklonidbeno prilagođene hrvatskom jeziku“.¹³ Kod prilagođenica i tuđica moguće je prepoznati da se radi o stranim, posuđenim riječima, ali kod usvojenica to nije moguće. Usvojenice su posuđenice koje su potpuno prilagođene hrvatskom jeziku tako da ih izvorni govornici uopće ne razlikuju od ostalih hrvatskih riječi.¹⁴ Kao što je već rečeno hrvatsko-mađarski ili mađarsko-hrvatski dodiri bili su jaki od samih početaka naseljavanja mađarskih plemena u Panonskoj nizini, već negdje od 9. st.

U hrvatskom jeziku nalazimo relativno velik broj mađarskih posuđenica koje danas ne smatramo tuđicama, npr. bunda, cipela, kip, kocka, lopov, paprikaš.¹⁵

Puškar navodi da se posuđenice iz mađarskoga jezika mogu svrstati u pet tematskih cjelina:

1. egzotizmi: čardaš (mađ. csárdás), gulaš (mađ. gulyás), palačinka (mađ. palacsinta), paprikaš (mađ. paprikás),
2. arhaizmi: dijak – učen čovjek (mađ. diák), orsag/rusag – država (mađ. ország),

⁹ KATALINIĆ, 2013, 13

¹⁰ BARIĆ i sur., 1999, 281.

¹¹ MILIČEVIĆ 2013, 12.

¹² BARIĆ i sur., 1999, 283.

¹³ Isto, str. 284.

¹⁴ Isto

¹⁵ PUŠKAR, 2010, 131–132.

3. kolokvijalni stil: bitanga (mađ. bitang), pajdaš (mađ. pajtás),
4. usvojenice: bunda (mađ. bunda), lopta (mađ. labda), soba (mađ. szoba), cipela (mađ. cipellő), kip (mađ. kék),
5. regionalizmi ili dijalektalni oblici: beteg – bolest (mađ. beteg), japa – otac (mađ. apa), oblok – prozor (mađ. ablak), šor – široka ulica u nizinskom naselju (mađ. sor). Najveću skupinu mađarskih posuđenica u hrvatskom jeziku čine regionalizmi odnosno dijalektalni oblici.¹⁶

Žagar-Szentesi pak navodi kako u značenjskim domenama hungarizme možemo podijeliti u sljedeće skupine:

- Međuljudski odnosi, statusi, zanimanja: šogor, pajdaš, faćuk, muzikaš, dobošar, gazda.
- Osobe s karakterističnim osobinama: fićfirić, mamlaz, đilkoš, bitanga, pustahija.
- Svakodnevni predmeti, alati, oprema: čaklja, mužar, puška, roštilj.
- Odijevanje: cipele, bunda, čipka, gumb, kopča, kecelja, baršun, bakandža, čizma.
- Stvari iz prirode, biljni i životinjski svijet: jarak, rit, šaš, đumbir, cikla, artičoka, grgeč, kečiga, deverika, korov.
- Poljoprivreda: ašov, čopor, korov, marva.
- Kulinarski izrazi- hrana: gulaš, lepinja, sataraš, palačinke, dobošica/doboš torta.
- Specifični mađarski pojmovi: salaš, gulaš, hajduk, šor.
- Pojmovi vezani za život u organiziranom kolektivu: varoš, čikoš (konjušar), špan (župan), biroš (onaj koji čuva stoku), birov (seoski bubnjar), hegeduš (violinist), fiškal (odvjetnik), plebanuš (župnik).¹⁷

Hungarizmi u sičanskome govoru

Na temelju navedenih podjela istaknutih poznavateljica mađarskoga jezika i mađarskoga jezikoslovlja, mađarizme (hungarizme) zabilježene u sičanskome govoru podijelit ćemo prema spomenutim obrascima, ali usklađenim sa značenjskim poljima navedenim u Sičanskim ričima.¹⁸

Osobe s karakterističnim osobinama (12): *ajdūk*, m.r., tur. - mađ. (hàjdūk) - 1. lopov, tat, 2. odmetnik, razbojnik (95)¹⁹, *ajlkav*, mađ. (hatlatni) - nemaran, neuredan, šlampav (95), *ajlkävost*, s.r., mađ. (hatlatni) - nemarnost, neurednost, šlampavost (96), *betēžan*, mađ. (beteg) – bolestan (100), *bitānga*, ž.r., mađ. (bitang) - propalica, skitnica, ništarija (101), *ērdegate*, m.r., mađ. (ördög) - bogatiji čovjek ili žena (117), *fićfirić*, m.r., mađ. (fity-firty) - malen, sitan

¹⁶ Isto.

¹⁷ ŽAGAR-SZENTESI, 2003, 124–125.

¹⁸ BERBIĆ KOLAR–KOLENIĆ, 2014, 87.

¹⁹ Leksemi su preuzeti iz Sičanskih riči (Berbić Kolar, Kolenić, 2014), iza svakog leksema je navedena stranica iz rječnika iz koje je navedeni leksem preuzet

(119), *íróšica*, ž.r., mađ. (írós) – kicošica (130), *māmlaz*, m.r., mađ. (mamlasz) – neotesanac, glupan, blesan, klipán (156), *rônda*, ž.r., mađ. (rongy) – pogrđni naziv za stariju gospođu (211), *šāntav*, mađ. (sánta) – šepav (223), *vīžljast*, mađ. (vizsla) – vitak, tanak (253)

1. Mjerne jedinice (1): *ákōv*, m.r., mađ. (akó) – stara mjera za tekućine (0,56589 hl) (95)
2. Novac (1): *filir*, m.r., mađ. (filler iz njem.Vierer) – najsitniji novac iz nekadašnje Austro-Ugarske, stoti dio krune, danas u Mađarskoj stoti dio forinta (119)
3. Specifični mađarski pojmovi (kulturološki određeni) (13): *āldumāš*, m.r., mađ. – tur. (áldomás) – čašćenje nakon neke kupovine ili prodaje (95), *bāguš*, m.r., mađ. (bagó) – 1. smrdljivi ostatak izgorjela duhana u luli, 2. loš duhan (98), *bāntovat*, mađ. (bant) – napadati, dosađivati, smetati, uznemiravati (99), *fājtat*, mađ. (fajta) – vlažiti tkaninu prije peglanja (118), *kēc*, m.r., mađ. (ketszem) – najjača igača karta, as (138), *kereféka*, ž.r., mađ. (kőr) – tričarija, sitnica (139), *kīfeli*, mađ. (ki-felè) – napolje! van! izlazi! nosi se! (139), *tāpšanje*, gl. im. s.r., mađ. (taps) – pljeskanje, odobravanje (236), *tāpšat*, mađ. (taps) – pljeskati (237), *tēret*, mađ. (terhet) – tetret, tovar, puno natovarene robe (237), *ūšoren*, mađ. (sor) – selo raspoređeno u ulice (sokake) (247), *ūšorit*, mađ. (sor) – ušoriti, nanizati red kuća u ulice (sokake) (247), *vagāš*, m.r., mađ. (vágas) – izbočina na kolskom putu, usjek od kotača na mekoj cesti (251)
4. Oruđa, alati i pomagala za rad (4): *ām*, *amōv*, m.r., mađ. – glavni dio konjske opreme za prezanje pred kola, dio zaprežne orme za kola kojim se obavlja konjski vrat (96), *čāklja*, ž.r., mađ. (csaklya) – 1. motka s gvozdenom kukom za privlačenje udaljenih predmeta, 2. motka uz koju se penje loza, grah i sl. (107), *džāk*, m.r., mađ. (zsák) – vreća (115) *vālov*, m.r., mađ. (válu) – korito za stočnu hranu, pojilo za stoku (251)
5. Svakodnevni predmeti (4): *bumbačica*, ž.r., mađ. (gomb) – pribadača, igla s glavicom (103), *rōjta*, ž.r., mađ. (rojt) – resa, „francla“ (211), *vānjkuš*, m.r., mađ. (vánkos) – jastuk (251), *vānjkušac*, m.r., mađ. (vánkos) – mali jastuk, jastučić (251)
6. Ribolov i sredstva vezana uz rijeke (4): *ālōv*, m.r., mađ. (háló) – velika ribarska mreža, mreža potegača koja se vukla s dvije strane (95) *čikli*, m.r., mađ. (csekély) – malen plitak ribarski čamac (108), *kōmpa*, ž.r., mađ. (komp) – skela, splav kojim se prelazilo s jedne strane rijeke na drugu (142), *meredōv*, m.r., mađ. – mreža na drvenom okviru za vađenje ribe iz vode, podmetač prilikom hvatanja ribe (158)
7. Biljni i životinjski svijet (4): *čikov*, m.r., mađ. (csik) – vrsta ribe (108), *čōrda*, ž.r., mađ. (csorda) – krdo, stado (108), *mārva*, mn., mađ. (mariha) – stoka, blago, *orijāš*, m.r., mađ. (óriás) – vrsta velikog zeca (180)
8. Odjeća, obuća i ukrasi (nakit) (4): *bakāndžē*, mn., mađ. – teške okovane cipele, okovanke (98), *đindūva*, ž.r., mađ. (gyöngy) – nakit, ukras, bižuterija (116), *sāra*, mn., mađ. (szár) – gornji dio čizme što se naziva do ispod koljena (214)

9. Zanimanja (3): *egèdāš*, m.r., mađ. (hegedű) – violinist, guslač (117), *gāzda*, m.r., mađ. (gazda) – 1. bogataš, 2. domaćin, 3. poslodavac, 4. stanodavac, 5. suprug (124), *pandūr*, m.r., mađ. (pandúr) – 1. žandar, stražar, oružani čuvar, 2. vršilac nasilja, slijepi sluga despotizma (184), *vincilīr*, m.r., mađ. (vinczellér) – vinogradar (252)
10. Glazbeni instrumenti (1): *ēgede*, mn., mađ. (hegedű) – violina, gusle (117)
11. Jela (2): *palačīnci*, mn., mađ. (palacsinta) – palačinke, vrsta jela od mlijeka i brašna (184), *sēkelji gūlaš*, m.r., mađ. – vrsta mađarskog jela, omiljeno jelo u Mađarskoj od kisela kupusa i komadića svinjskoga mesa (214)
12. Rodbinski odnosi (2): *šōgor*, m.r., mađ. (sógor) – šurjak (229), *šogorīca*, ž.r., mađ. (sógor) – šurjakinja (229)

Zaključak

Iz navedene je podjele vidljiva značenjska raspodjela hungarizama u 13 značenjskih polja, ukupno je zapisano i preuzeto iz rječnika Sičanske riči 55 leksema (riječi) mađarskoga podrijetla potvrđenih u Klaićevu Rječniku stranih riječi. Uspoređujući broj hungarizama s drugim zapisanim i potvrđenim tuđicama, poput najučestalijih, turcizama i germanizama, broj je znatno manji, ali bez obzira na puno manju zastupljenost hungarizama u odnosu na turcizme i germanizme, broj hungarizama je značajan te pokazuje stabilnost aktivne uporabe u vremenu i prostoru, i nakon više od stotinu godina od raspada zajednice u kojoj su Mađari imali dominantnu ulogu, pa je samim time i mađarski jezik bio dominantan jezik. Broj riječi mađarskoga podrijetla je stabilan u istraženoj mikro sredini, posavskom selu Siče smještenom u zapadnom dijelu brodskoga Posavlja koji baštini i čuva veliki broj riječi iz spomenutoga vremena u svakodnevnoj aktivnoj uporabi i dan danas. Ukoliko pogledamo značenjska polja vidjet ćemo da su najzastupljeniji leksemi specifični za mađarski kulturološki krug, poput: *āldumāš*, *kereféka*, *vagāš*, ističe se i značenjsko polje vezano uz ribolov jer su Sičani bili ribolovci budući da je selo smješteno na obali rijeke Save: *ālōv*, *čīkli*, *kōmpa*, *meredōv*, zanimljivi su i leksemi iz značenjskoga polja odjeće, obuće i ukrasa: *bakāndžē*, *sára*, *đīndūva* te značenjsko polje zanimanja: *egèdāš*, *pandūr*, *vincilīr*. Popisani hungarizmi daju jasan pregled značenjskih polja u kojima su hungarizmi imali istaknutiji značaj, odnosno područja u kojima je nedostajalo tradicijskoga leksika kojim bi se imenovala određene pojave koje su okruživale običnog čovjeka, seljaka koji je živio u pograničnom dijelu Slavonije uz granicu s Bosnom i Hercegovinom, ali je bez obzira na geografski smještaj baštini i očuvao riječi koje su došle iz mađarskog jezika u hrvatski jezik i zadržale se u organskom idiomu sičanskoga govora kao usvojenice koje se svakodnevno koriste u uporabi i čiji je sadržaj potpuno jasan svakom mještaninu ovoga maloga posavskoga sela.

Literatura

- ANIĆ, Vladimir: Veliki rječnik hrvatskoga jezika. Novi liber. Zagreb, 2004.
- BARIĆ, Ernest: *Mađarska*. U knjizi *Hrvatski jezik*, Opole, 1998.,
- BARIĆ, Eugenija, i sur.: *Hrvatski jezični savjetnik*, Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, Zagreb, 1991.
- BERBIĆ KOLAR, Emina, Kolenić, Ljiljana. *Sičanski govor*, Šokačka rič 8, Vinkovci, 2011. 115–132.
- BERBIĆ KOLAR, Emina–KOLENIĆ, Ljiljana: *Sičanske riči*, Osijek, 2014.
- FILIPOVIĆ, Rudolf: *Teorija jezika u kontaktu. Uvod u lingvistiku jezičnih dodira*. JAZU – Školska knjiga. Zagreb, 1986.
- JOZIĆ, Željko: *Morfološko-naglasna poredbena analiza ikavskojekavskih štokavskih govora oko Županje i Orašja, rukopis doktorskoga rada Klaić*. Bratoljub. 2007. Rječnik stranih riječi, Školska knjiga, Zagreb, 2005.
- MILIČEVIĆ, Kristina: *Hungarizmi u hrvatskom jeziku*. Diplomski rad. Filozofski fakultet. Osijek, 2016.
- PUŠKAR, Krunoslav: Tragom njemačko-mađarsko-hrvatskih jezičnih dodira: problematika jezika posrednika. Časopis povijesnog društva Križevci, 2010. Vol.12/ br.1, 129–141.
- ŽAGAR-SZENTESI, Orsolya. Semantička adaptacija hungarizama u hrvatskom jeziku. Adaptacija modela šest europskih jezika u hrvatskom na semantičkoj razini. *Filologija*, 2003. 41, 123–130.

Abstract**HUNGARISMS IN SIČAN SPEECH**

The work will show the representation of Hungarians in the Sičan speech. The Sičan language is the first protected language in the territory of Slavonia. It was protected by the Decision of the Ministry of Culture in 2008. Since then, systematic work has been carried out on all prescribed measures to protect and popularize this very important speech for the Croatian language and Croatian dialectology. The Sičan language belongs to the Old Štokavian languages and preserves the old linguistic state with all the features of the Slavonic dialect of the Posavina subdialect: a five-accent system that includes acute, the absence of the h sound, the softening of the l and n sounds, reduction of vowels in all places (front, middle and back), the existence of secondary vowels, the absence of the consonant group tk, pt, mn, specificity on the morphological, syntactic and formation level. The aim of this paper is to give a lexical overview of the Siče dialect based on the dictionary of the Siče dialect of Sičanske riči. Hungarianisms will be singled out from the lexical corpus and an overview of words of Hungarian origin that entered this protected speech and that remain in active use to this day will be given. The methodology of working on the text, that is, on the language corpus of the published dictionary of Sičanske riči, will be applied. The purpose of the paper is to make a dialectological contribution to the study of the Old Štokavian languages, and especially to the relations and influences of the Hungarian and Croatian languages with regard to the common history of coexistence in the Austro-Hungarian Monarchy.

Key words: Hungarianisms, Siče speech, Sičanske riči, Slavonian dialect, Old Štokavian dialect